

บทที่ 9 สรุปและข้อเสนอแนะ

- สรุป
- ข้อเสนอแนะ

1. สรุป

เมืองสงขลา-หาดใหญ่ได้ถูกกำหนดให้เป็นเมืองหลักของภาคใต้ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบกับเป็นเมืองชายแดน จึงมีนักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาท่องเที่ยวจำนวนมาก เมืองสงขลา-หาดใหญ่ จึงเจริญรวดเร็ว และมีสถานบริการต่าง ๆ มากมาย เพื่อไว้ต้อนรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามา จึงทำให้สตรีจากภูมิภาคต่าง ๆ ย้ายถิ่นเข้ามาเพื่อค้าประเวณีตามสถานโสเภณีและสถานบริการต่าง ๆ อย่างมากมาย ประมาณว่าในจังหวัดสงขลามีสตรีบางประเภทอยู่ประมาณ 4,000-6,000 คน แต่จำนวนที่ศูนย์กามโรคเขต 9 จังหวัดสงขลาสำรวจและควบคุมได้ปรากฏว่ามีอยู่ในตัวเมืองสงขลาประมาณ 438 คน และในเมืองหาดใหญ่ประมาณ 2,343 คน นอกนั้นอยู่นอกเมืองสงขลาประมาณ 1,075 คน

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าในบรรดาสตรีเหล่านี้ ปรากฏว่าเป็นสตรีที่ย้ายถิ่นมาจากภาคเหนือเป็นส่วนใหญ่ คือร้อยละ 73.3 นอกจากนั้นมาจากภาคอื่น ๆ สตรีที่มาจากภาคเหนือส่วนใหญ่มาจากภาคเหนือตอนบนคือ มาจากจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ และพะเยา ตามลำดับประมาณร้อยละ 62.5 ของสตรีทั้งหมด

สตรีที่มาอยู่ในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ ส่วนใหญ่มีถิ่นฐานอยู่ในเขตชนบท จึงบิการการค้ามีอาชีพทำการเกษตร มีรายได้น้อยและไม่แน่นอน แต่มีภาระต้องเลี้ยงดูครอบครัวมาก เพราะเป็นครอบครัวใหญ่ มีสมาชิกในครอบครัวโดยเฉลี่ย 7-8 คน เพราะฉะนั้นส่วนใหญ่จึงมีฐานะยากจน และบางครอบครัวก็มีหนี้สิน สตรีที่ย้ายถิ่นส่วนใหญ่ช่วยพ่อแม่ทำงาน ยังไม่มีรายได้ เนื่องจากการศึกษาต่ำ ส่วนใหญ่จบ ป.4 และอายุน้อย จึงไม่สามารถหาอาชีพอื่นทำได้ (ตรงตามข้อสมมติฐานข้อ 4)

มูลเหตุที่สตรีย้ายถิ่นนั้น มีปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันและดึงดูดหลายมูลเหตุและสลับ

รับร้อน แต่ที่สำคัญและเห็นได้อย่างชัดเจนก็คือ ความยากจน ความยากจนเป็นมูลเหตุเบื้องต้นที่ผลักดันให้หญิงย้ายถิ่นเพื่อการค้าประเวณี (ซึ่งตรงกับข้อสมมติฐานข้อที่ 2 และข้อที่ 3) ประกอบกับค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่น เห็นการค้าประเวณีเป็นเรื่องธรรมดา ไม่เสียหาย จนพ่อแม่บางคนสนับสนุนหรือขายลูกสาวให้มาค้าประเวณี สตรีส่วนใหญ่จึงมาค้าด้วยความสมัครใจถึงร้อยละ 87.1 (ซึ่งตรงกับข้อสมมติฐานข้อที่ 1) มีเพียงส่วนน้อยที่มาจากความไม่สมัครใจโดยถูกหลอกลวง หรือเพื่อนฝูงชักจูง แต่อย่างไรก็ตามแม้สตรีจะมาค้าด้วยความสมัครใจ แต่การเอาแบบอย่างเพื่อนสาวในหมู่บ้านเดียวกันและการชักจูงมีส่วนอยู่มาก การขายลูกสาวโดยผ่านเอเยนต์หรือตัวแทนของเจ้าของสำนักก็มีอยู่โดยทั่วไป

การเดินทางย้ายถิ่นของสตรีส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อนและญาติ นอกนั้นเดินทางมาคนเดียวหรือมีคนไปรับ การที่ส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อนแสดงถึงการชักจูงโดยเพื่อนสาวที่เคยมาเป็นสตรีบางประเภทอยู่ก่อนมีบทบาทมาก การเดินทางมุ่งตรงมาที่เมืองสงขลา-หาดใหญ่โดยตรง มีแะค้าประเวณีที่กรุงเทพฯ บางแห่งเป็นส่วนน้อย

เมื่อสตรีมาอยู่ในเมืองสงขลา-หาดใหญ่แล้ว ส่วนใหญ่ไม่ได้เคลื่อนย้ายไปไหน มีเพียงส่วนน้อยประมาณร้อยละ 7.4 เท่านั้น ที่มีการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานไปประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และจังหวัดใกล้เคียง ส่วนใหญ่ไประยะสั้น 1-2 สัปดาห์

นอกจากนี้สตรียังกลับไปเยี่ยมภูมิลำเนาเดิม ประมาณครึ่งหนึ่งของสตรีทั้งหมดเคยกลับไปเยี่ยมภูมิลำเนาเดิม การกลับภูมิลำเนาเดิมไม่กลับเฉพาะแต่ช่วงสงกรานต์เท่านั้น แต่ช่วงอื่น ๆ ก็กลับกันแล้ว แต่ความจำเป็นส่วนใหญ่กลับไปยังระหว่าง 1-3 สัปดาห์ การกลับไปเยี่ยมบ้านอาจมีผลในทางชักจูงและนำเพื่อนสาวคนใหม่มาค้าประเวณี หรืออย่างน้อยก็ทำให้เกิดความรู้สึกที่จะเลียนแบบหรือเอาแบบอย่าง เนื่องจากสตรีที่กลับไปเยี่ยมบ้านมีฐานะดีขึ้นทั้งในเรื่องเงินทองและการแต่งงาน

สตรีส่วนใหญ่เมื่อมาถึงสงขลา-หาดใหญ่ พักอาศัยอยู่ในบ้านเจ้าของกิจการสถานโสเภณี และสถานอาบอบนวด มีส่วนน้อยที่เช่าบ้านอยู่เอง สถานที่พักที่ใช้ประกอบการ ส่วนใหญ่จะประกอบการ ณ สถานที่พักอาศัยอยู่ และที่โรงแรมถึงแขกจะเป็นผู้พาไปพักผ่อน

ความเป็นอยู่ของสตรี ส่วนใหญ่บอกว่ามีความเป็นอิสระที่จะไปไหนมาไหนได้ แต่จากการสังเกตของผู้วิจัยตามสถานโสเภณีต่าง ๆ ทั้งในภาคใหญ่และสงขลา พบว่าความเป็นอิสระนั้นมีอยู่จำกัด เช่น ต้องอยู่ภายใต้ระเบียบของสำนักโดยเคร่งครัด ต้องเชื่อฟังคำสั่งของผู้คุมหรือแม่เล้า และสถานโสเภณีบางแห่งมีการปิดประตูเข้าออกอย่างหนาแน่น จากการสังเกตพบว่าสตรีบางประเภทในเมืองภาคใหญ่มีความเป็นอิสระมากกว่าสตรีในเมืองสงขลา

เมื่อพูดถึงการเจ็บป่วย พบว่าสตรีส่วนใหญ่เคยเป็นกามโรคคือร้อยละ 76.2 และเคยเป็นคนละหลาย ๆ ครั้ง ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปมีถึงร้อยละ 53.6 จากสถิติของศูนย์กามโรคเขต 9 จังหวัดสงขลา สตรีบางประเภทป่วยเป็นกามโรคถึงร้อยละ 48.17 ของผู้ที่ได้รับการตรวจ โดยปกติศูนย์กามโรคจะให้เจ้าของสำนักนำสตรีไปตรวจทุก ๆ 7 วัน แสดงให้เห็นว่ากามโรคยังแพร่หลายอยู่มาก เนื่องจากสตรีบางประเภทเป็นแหล่งแพร่เชื้อที่สำคัญที่สุด จึงเป็นเรื่องที่น่าวิตกที่จะต้องรีบป้องกันและปราบปรามกามโรคให้เบาบางลงหรือหมดสิ้นไป สตรีบางประเภทส่วนใหญ่รู้จักวิธีคุมกำเนิด ส่วนใหญ่ใช้วิธีกินยาถึงร้อยละ 61.4 นอกนั้นใช้วิธีอื่น ๆ ผู้ที่เคยมีครรภ์มีร้อยละ 35.6 และเคยทำแท้งมาแล้วร้อยละ 18.8 นอกนั้นไม่เคยมีครรภ์

สตรีใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการพักผ่อนที่บ้าน เพราะเวลาพักผ่อนมีน้อยต้องทำงานวันละหลาย ๆ ชั่วโมงและนอนดึกตื่นทุกวัน การเล่นไพ่ การพนันมีบ้างแต่น้อย ส่วนการเรียนวิชาชีพมีน้อยมากจัดเป็นอันดับสุดท้าย เพราะฉะนั้นเมื่อเลิกอาชีพนี้แล้ว จึงไม่มีวิชาชีพอะไรที่คิดจะไปประกอบอาชีพอื่น

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในถิ่นฐานใหม่ จึงยังยืนยันไม่ได้ (ตามข้อสมมติฐานข้อที่ 5) ที่ว่าความเป็นอยู่ในถิ่นฐานใหม่จะเอื้ออำนวยต่อการเป็นสตรีบางประเภท นอกจากรายได้ที่จะกล่าวต่อไป เมื่อถึงขนาดฐานะเศรษฐกิจของสตรี เพื่อทดสอบข้อสมมติฐานข้อที่ 6 พบว่าสตรีบางประเภทในเมืองสงขลา-ภาคใหญ่ มีรายได้ค่อนข้างสูง คือมีรายได้เฉลี่ยจากสตรีที่ทำงานอยู่ในสำนักต่าง ๆ ทุกประเภทเดือนละ $5,216.63$ บาท โดยมีอัตราค่าบริการก่อนแบ่งกับเจ้าของกิจการครั้งละ 290.84 บาท และค่าบริการ

หลังแบ่งเฉลี่ย 176.98 บาท ซึ่งโดยทั่วไปเจ้าของกิจการจะแบ่งไปครึ่งหนึ่งหรือมากกว่า และเอาอีกเอาเปรียบต่าง ๆ นานา เช่น เก็บเงินส่วนแบ่งของสตรีไว้ ไม่ได้จ่ายให้โดยทันที สตรีที่ทำงานในสถานอาบอบนวด มีรายได้สูงกว่าสถานโสเภณีอื่น ๆ สำหรับรายจ่ายของสตรีเฉลี่ยเดือนละ 2,372.50 บาท ผู้มีรายได้มากก็จับจ่ายมาก แต่สตรีก็ยังมีเงินส่งกลับภูมิดำเนาเดิม และเงินเก็บออมจากการศึกษาพบว่า สตรีส่งเงินกลับภูมิดำเนาเดิมเพื่อช่วยเหลือพ่อแม่และครอบครัวโดยเฉลี่ยเดือนละ 1,518.57 บาท และมีเงินเก็บออมโดยเฉลี่ยเดือนละ 1,301.99 บาท แสดงว่าการย้ายถิ่นมาเป็นสตรีบางประเภททำให้ฐานะเศรษฐกิจของสตรีดีขึ้น มีรายได้พอที่จะส่งเงินกลับถิ่นฐานเดิม (ซึ่งตรงตามข้อสมมติฐานข้อที่ 6)

แม้ว่าอาชีพค้าประเวณีจะเป็นอาชีพที่สังคมรังเกียจ แต่ก็มีสตรีส่วนหนึ่งมีความพอใจในอาชีพ ทั้งนี้เพราะอาชีพนี้ทำให้มีรายได้และพ้นสภาพความอดอยากยากจน แต่ถึงอย่างไรก็ตามสตรีส่วนใหญ่ต้องการที่จะเลิกอาชีพนี้ เพราะเป็นอาชีพที่สังคมรังเกียจไม่ยอมรับ และมีข้อจำกัดอันเนื่องมาจากวัย อายุ และสุขภาพร่างกาย ภายหลังจากที่เลิกอาชีพนี้แล้วสตรีมีแนวโน้มว่าจะกลับภูมิดำเนาเดิมเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะสตรีทางภาคเหนือซึ่งมาจากชนบทเป็นส่วนใหญ่ มีความต้องการกลับภูมิดำเนาเดิมสูงกว่าสตรีทางภาคอื่น ๆ สตรีที่อยู่นานกว่า 3 ปีมีแนวโน้มจะไม่กลับมากกว่าสตรีที่อยู่น้อยกว่า 3 ปี และเมื่อกลับภูมิดำเนาเดิมแล้ว ก็จะกลับไปประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามเดิม มีบางส่วนที่กีดกั้นไปประกอบอาชีพส่วนตัว เช่น ค้าขาย เปิดกิจการหาผมตัดเลื้อยอยู่บ้าง สำหรับปัญหาและอุปสรรคภายหลังจากการเป็นสตรีบางประเภทพบว่า สตรีมีความรู้สึกว่าคุณรังเกียจและไม่ถูกรังเกียจพอ ๆ กัน เว้นแต่สตรีที่มาจากภาคเหนือจะมีความรู้สึกว่าคุณรังเกียจน้อยกว่าสตรีภาคอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะค่านิยมของคนในท้องถิ่นที่ไม่เห็นว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องเสียหาย นอกจากนี้สตรีบางประเภทที่คิดว่าจะไม่มีปัญหาการแต่งงานมีมากกว่าที่คิดว่ามีปัญหาอยู่บ้าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสตรีส่วนใหญ่มาจากภาคเหนือ ซึ่งมีค่านิยมในการยอมรับการเป็นสตรีบางประเภทดังกล่าวแล้ว เมื่อศึกษาถึงผลกระทบของการย้ายถิ่นของสตรีบางประเภทกับการท่องเที่ยวในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทางฝ่ายสตรีบาง-

ประเภทแต่ฝ่ายเดียว โดยประกอบกับการศึกษาภาวะแวดล้อมของภาวะการท่องเที่ยวทั่ว ๆ ไป ผลที่ออกมาจึงไม่สามารถชี้ชัดได้ว่าสตรีบางประเภทในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ มีอิทธิพลต่อการรุดใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองดังกล่าวโดยตรง และในทำนองกลับกัน การเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวก็มีผลโดยตรงต่อการรุดใจให้สตรีย้ายถิ่นเพื่อมาให้บริการทางกามารมณ์ การที่นำเอาสตรีบางประเภทไปเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวนี้ เพราะการแข่งขันการตลาดท่องเที่ยวระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ถ้าจะศึกษาให้แน่ชัดว่าสตรีบางประเภทมีอิทธิพลหรือมีบทบาทต่อการรุดใจนักท่องเที่ยวอย่างแท้จริงแล้ว ก็จำเป็นจะต้องศึกษากับนักท่องเที่ยวโดยตรงอีกทางหนึ่งด้วย

2. ข้อเสนอแนะ

จากที่กล่าวมาแล้วตั้งแต่ต้น จะเห็นว่า การย้ายถิ่นของสตรีบางประเภทมาประกอบอาชีพค้าประเวณีในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ มีผลกระทบในหลาย ๆ ด้าน ทั้งในด้านการธุรกิจและสังคม ทั้งในทางบวกและทางลบ หรือทั้งในแง่ดีและเสีย และอาจจะพิจารณาได้ทั้งในส่วนตัวของสตรีเอง และในส่วนรวมของสังคมและประเทศชาติ ถ้าจะกล่าวอย่างสรุปทั้งในแง่ดีและแง่เสียทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม ก็อาจจะสรุปได้ดังนี้

1. ผลในแง่เสีย

1.1 ผลต่อตัวผู้ย้ายถิ่นท่องเที่ยวกลายเป็นสตรีบางประเภทหรือโสเภณี ซึ่งสังคมทั่วไปรังเกียจ ถูกกักขังหน่วงเหนี่ยวและทารุณทั้งร่างกายและจิตใจ รวมทั้งการถูกรีดและเอาไรด์เอาเปรียบ

1.2 ผลต่อก่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นประเพณีอันดีงามได้เปลี่ยนแปลงไป จนเห็นการค้าประเวณีเป็นเรื่องธรรมดาเหมือนอาชีพอื่น ๆ จนกระทั่งมีการขายลูกสาวเพื่อให้ไปค้าประเวณี

1.3 ผลต่อการเสื่อมชื่อเสียงของประเทศชาติ จนต่างประเทศมองประเทศไทยเป็นประเทศกามารมณ์

1.4 ผลต่อคามโรคคุกคามแพร่หลาย เพราะสตรีบางประเภทเป็น
แหล่งเพาะเชื้อที่สำคัญที่สุด ปีหนึ่ง ๆ รัฐบาลต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมากในการป้องกันปราบ
ปรามรักษาผู้ป่วยด้วยโรคนี้

1.5 ผลต่อค่านิยมธรรมเนียมและปัญหาสังคมด้านอื่น ๆ เช่น สำนักโสเภณี
เป็นแหล่งของสุ่มอาชญากรรม ยาเสพติด การพนัน ปัญหาเด็กที่เกิดจากโสเภณี เป็นต้น

2. ผลดีหรือมองในแง่ดี

2.1 แก้ปัญหาความยากจน ไม่จำเป็นจะต้องกล่าวซ้ำอีก สตรีที่ย้าย
ถิ่นมาค้าประเวณีก็เพราะความยากจน เพราะไม่มีรายได้หรือไม่มีงานทำ การมาค้าประเวณี
จึงเป็นทางหนึ่งที่จะแก้ปัญหาความยากจนของบุคคลและครอบครัว ดังที่ปรากฏว่า หมู่บ้าน
หลายหมู่บ้านในจังหวัดภาคเหนือตอนบนที่ถูกสาวไปมีอาชีพค้าประเวณีในกรุงเทพฯ หรือที่
อื่น ๆ มีฐานะดีขึ้นเช่น สร้างบ้านที่ขึ้น สามารถปลดเปลื้องหนี้สินได้ เป็นต้น

2.2 ช่วยให้การท่องเที่ยวถือกำเนิดมีชีวิตชีวาขึ้น เพราะนักท่องเที่ยว
ส่วนหนึ่งชอบมาเที่ยวทางกามารมณ์ และแหล่งบันเทิงต่าง ๆ ซึ่งมีสตรีประเภทนี้ประจำอยู่

2.3 ช่วยลดปัญหาอาชญากรรมทางเพศ เพราะว่ามีผู้ชายมีที่ระบายทาง
กามารมณ์

2.4 ช่วยเลื่อนอายุการแต่งงาน เมื่อผู้ชายมีที่ระบายกามารมณ์ การแต่งงาน
ในวัยหนุ่มสาวก็จะลดน้อยลง

ฉะนั้น อาจกล่าวโดยสรุปว่า การย้ายถิ่นของสตรีมาค้าประเวณีมีทั้งผลดีและผลเสีย
แล้วแต่จะมองกันในด้านไหน แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าการค้าประเวณีมีผลเสียมากกว่าผลดี
และสังคมรังเกียจ แต่การค้าประเวณีก็ยังมิถนอไป ไม่มีวันจบสิ้น แม้ประเทศบางประเทศ
จะใช้วิธีการปราบปรามอย่างรุนแรงก็ตาม สำหรับประเทศไทยนั้นรัฐบาลยังใช้นโยบายปราบ
ปรามอย่างระมัดระวัง และในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ นี้ก็ใช้นโยบายปราบปรามเช่นเดียวกัน ดังจะเห็นได้
จากการที่ผู้กำกับการตำรวจสงขลาได้เรียกเจ้าของสำนักและสตรีบางประเภทมาชี้แจงให้
ทราบนโยบายและมาตรการ ในการจับกุมผู้กระทำผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีว่า มีนโยบาย
ปราบปรามจับกุมพอแล้วแต่ถ้าที่กักขัง บังคับหญิงให้ค้าประเวณี และไม่หญิงที่มีอายุค่า

กว่า 18 ปี ทำการค้าประเวณีเท่านั้น ไม่ได้ทำการจับกุมผู้ที่ทำประเวณีโดยสมัครใจ¹

การแก้ปัญหาควรเน้นในเรื่องอะไร

เมื่อการค้าประเวณีในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ยังมีต่อไป และนโยบายเกี่ยวกับการค้าประเวณีก็มุ่งปรามมากกว่าปราบ คือ มุ่งแค่ปราบปรามพ่อเดาแม่เดาที่หลอกลวง และบังคับขู่เข็ญกักขังให้สตรีค้าประเวณีโดยไม่สมัครใจ และไม่ให้มีสตรีอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำการค้าประเวณี เมื่อนโยบายเป็นเช่นนี้ การค้าประเวณีก็ยังคงมีอยู่ต่อไปไม่เปลี่ยนแปลง และการย้ายถิ่นของสตรีในภาคเหนือและภาคอื่น ๆ มาค้าประเวณีก็ยังมีอยู่เรื่อย ๆ ไป เพราะฉะนั้น การแก้ปัญหาในเรื่องนี้ เราควรเน้นในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

- หามาตรการในการยับยั้งการย้ายถิ่นให้ลดน้อยลง
- จัดสวัสดิภาพและความเป็นอยู่ของสตรีบางประเภท
- จัดการเค็ดขาดกับการล่อลวง บังคับ ขู่เข็ญ สตรีที่ไม่สมัครใจ
- ไม่ให้สตรีที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มาค้าการค้าประเวณี
- ป้องกันและปราบปรามกามโรคอย่างมีประสิทธิภาพและไค้ผล

ควรดำเนินการในเรื่องอะไรบ้าง

1. ควบคุมสถานค้าประเวณีอย่างเคร่งครัด โดย

- ไม่ให้เป็นสถานปิด ให้เจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจได้ตลอดเวลา ปัจจุบันนี้เราจะเห็นว่าสถานค้าประเวณีบางแห่งมีประตูใหญ่ใส่กุญแจ 2 ชั้นคงด้วยไม่ ยากที่เจ้าหน้าที่จะเข้าออกได้ สถานค้าประเวณีพวกนี้มักจะกักขัง บังคับให้เค็ดสาวค้าประเวณี

- ให้เจ้าของสำนักค้าประเวณีต้องนำสตรีไปตรวจยังสถานกามโรค ทุก 7 วัน และทุกครั้งเจ็บป่วย จะต้องไปรักษาที่หน่วยกามโรค และห้ามมิให้สตรีที่เป็นโรครับแขกโดยเค็ดขาด ความจริงเรื่องการรักษาสตรีในสถานโสเภณีนี้ ศูนย์กามโรค

¹ ดูรายละเอียดจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2527 ในหัวข้อข่าว "ปลดปล่อยตัวที่หาดใหญ่อยากตัวตำรวจจับ"

ทั้งที่สงขลาและหาดใหญ่ก็ได้ปฏิบัติอยู่แล้ว โดยให้เจ้าของสำนักโสเภณีนำสตรีไปตรวจทุก 7 วัน โดยให้สตรีที่อยู่ในสำนักมีบัตร แต่ก็มีสตรีจำนวนไม่น้อยยังไม่ได้ตรวจรักษาหรือขาดจากการควบคุม เนื่องจากการเคลื่อนย้ายเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากเจ้าของสำนักอย่างจริงจัง

- ให้เจ้าของสำนักค้าประเวณีมีบัญชีสตรีและประวัติของสตรีพร้อมที่จะตรวจสอบได้ พร้อมทั้งบันทึกการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวไว้โดยถูกต้อง เป็นปัจจุบัน

- เข้มงวดกวัดขังไม่ให้สำนักโสเภณีมีสตรีอายุต่ำกว่า 18 ปี หากสำนักใดมีถือเป็นความผิดและต้องปิดสถานบริการนั้นทันที

- หากปรากฏว่าสถานค้าประเวณีแห่งใดมีการล่อลวงบังคับขู่เข็ญ ให้เด็กสาวค้าประเวณีแล้ว ต้องลงโทษอย่างเฉียบขาด ในเรื่องนี้ "พล.ต.ท.ผอน ปลัดรักษา" ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนคร 3 ย้ำอย่างหนักแน่นที่กรมตำรวจว่า จะปราบปรามบรรดานายทุน พ่อเล้า แม่ค้า ที่ล่อลวงบังคับขู่เข็ญกักขังหญิงหรือเด็กให้ค้าประเวณีอย่างเด็ดขาด ใ้คำสั่งการให้กองกำกับการตำรวจนครทั้ง 17 จังหวัดภาคเหนือ ทำบัญชีรายชื่อของมนุษย์พวกนี้เอาไว้อย่างละเอียด ซึ่งรวมถึงจำนวนหญิงที่ถูกกดเอาไว้จัด กักขังกักขัง ผลแห่งการรวบรวมรายชื่อและพฤติการณ์ของมนุษย์พวกนั้น ปรากฏว่า บนพื้นที่ภาคเหนือมีมนุษย์ที่ค้าน้ำกามอยู่ทั้งสิ้น 286 คน แบ่งเป็นแม่เล้า 135 คน พ่อเล้า 97 คน นายทุน 10 คน แม่ค้า 9 คน นักหลอกลวงหญิง 8 คน

ถ้าแยกตามจังหวัดแล้ว ลำปางมีมนุษย์พวกนี้ 61 คน เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ เชียงราย 47 คน ลำพูน 35 คน ตาก 22 คน

ส่วนจังหวัดที่มีแม่ค้าขายทุน คือพิษณุโลกและจังหวัดที่ปราศจากธุรกิจประเภทนี้ไม่ว่าจะเป็นนายทุน แม่ค้า พ่อเล้า แม่เล้า ก็มีอยู่ที่สุโขทัยกับพะเยา²

2. ต้องทำโทษข้าราชการผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ให้ความร่วมมือกับเจ้าของสำนักโสเภณีในการหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ตลอดจนเข้าไปมีส่วนร่วมใน

² นิตยสาร Q, ปีที่ 1 ฉบับที่ 4, มิถุนายน 2527, หน้า 25

กิจการค้าประเวณีหรือรับสินบน ซึ่งข้อเท็จจริงในเรื่องนี้เชื่อว่ามิใช่น้อย ดังที่ปรากฏ
ข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เสมอ ³

อันที่จริงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการล่อลวงหญิงเพื่อการค้าประเวณีก็มีอยู่เรียบร้อย
และรัดกุมคืออยู่แล้ว แต่ปัญหาอยู่ที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย
เท่านั้น

ที่ว่า กฎหมายดีและรัดกุมอยู่แล้วนั้น เรามาพิจารณาคู่ประมวลกฎหมายอาญา
พ.ศ. 2499 แก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ 5
พ.ศ. 2525 บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้คือ

1) มาตรา 282 กฎหมายมุ่งลงโทษผู้กระทำผิด ดังต่อไปนี้

ก. ผู้เป็นขู่ระจกหา ล่อไป หรือชักพาหญิงหรือเด็กหญิงอายุไม่เกิน 18 ปี
เพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น หรือเพื่อการอนาจารมีโทษจำคุกตั้งแต่ 3-15 ปี และปรับ
ตั้งแต่ 6,000-30,000 บาท

ข. ผู้เป็นขู่ระจกหา ล่อไป หรือชักพาเด็กหญิงอายุไม่เกิน 13 ปี มีโทษ
จำคุกตั้งแต่ 5-20 ปี และปรับตั้งแต่ 10,000-40,000 บาท

ค. ผู้รับตัวหญิงผู้ถูกจัดหาคตามข้อ ก. และข้อ ข. หรือสนับสนุนการกระทำ
ความผิดตามข้อ ก. และข้อ ข. ต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อ ก. และข้อ ข.

2) มาตรา 283 กฎหมายมุ่งลงโทษผู้กระทำผิดดังต่อไปนี้

ก. ผู้หาหญิงอายุกว่า 18 ปีขึ้นไป เพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น โดยใช้
อุบายหลอกลวงหรือใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืน
ใจด้วยประการอื่นใด มีโทษจำคุกตั้งแต่ 5-20 ปี และปรับตั้งแต่ 10,000-40,000 บาท

³ อ่านรายละเอียดข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เกี่ยวกับไฟไหม้เมืองโล่เกดที่เกิด
ภูเก็ท ฉบับวันที่ 1-6 กุมภาพันธ์ 2527 โดยเฉพาะฉบับวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2527 ในข่าวภาค
หัว "10 เด็กสาวเหยื่อของนรกเมืองภูเก็ต เปิดโปงแหล่งขบวนการค้ากาม" และหนังสือพิมพ์
มาตุภูมิ ฉบับวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2527 ในหัวข้อข่าว "แฉโพงของนรกภูเก็ต เจาหน้าที "เอี้ยว"
พอกาน้ำกาม" และหนังสือพิมพ์มติชนฉบับวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2527 ในเรื่อง "เอาเงินจาก
หยาดเหงื่อหญิงมาเลี้ยงผู้ใหญ่"

ข. ผู้กระทำผิดตามข้อ ก. ต่อหญิงอายุกว่า 13 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี ต้องรับโทษจำคุกตั้งแต่ 7-20 ปี และปรับตั้งแต่ 14,000-40,000 บาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ค. ผู้กระทำผิดตามข้อ ก. ต่อหญิงอายุไม่เกิน 13 ปี ต้องรับโทษจำคุกตั้งแต่ 10-20 ปี และปรับตั้งแต่ 20,000-40,000 บาท หรือจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต⁴

3. การควบคุมปราบปรามป้องกันรักษากามโรค อันที่จริงหน้าที่ป้องกันปราบปรามและรักษากามโรค ก็มีศูนย์กลางโรคเซต 9 รับผิดชอบอยู่แล้ว ในการให้บริการตรวจและรักษาแก่ประชาชนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อพยายามที่จะลดอัตราการป่วยและการระบาดของกามโรคในหลาย ๆ รูปแบบ แต่ทว่าปัญหาในทางปฏิบัติงานด้านการควบคุมกามโรคนั้น มีอยู่มากมายหลายประการ ที่สำคัญเช่น ขาดความร่วมมือจากผู้ป่วย ผู้สัมผัสโรค เจ้าของสำนักหรือสถานบริการ และปัญหากฎหมาย เป็นต้น กามโรคจึงยังระบาดแพร่หลายอยู่ ยิ่งเราก็อทรามกันแล้วว่าสตรีบางประเภทเป็นแหล่งแพร่เชื้อกามโรคที่สำคัญที่สุด จากสถิติของศูนย์กลางโรคเซต 9 สตรีบางประเภทที่มาตรวจรักษา พบผู้ป่วยกามโรคถึงร้อยละ 46 เศษ จึงเป็นเรื่องที่น่าวิตกมาก เพราะฉะนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องเอาใจจริงเอาใจจ้งและเข้มงวดกวดขันในการป้องกันปราบปรามและรักษามากยิ่งขึ้น และอาจจะต้องเปลี่ยนวิธีการที่ดำเนินการอยู่เพื่อให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น หน่วยงานของรัฐและของเอกชนที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ และเพื่อให้การควบคุม ปราบปรามกามโรคได้ผลอย่างจริงจัง รัฐควรจะดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 ให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกัน รักษากามโรคขึ้นโดยเฉพาะ และให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้

(1) ให้มีบทบัญญัติบังคับให้ผู้ป่วยเป็นกามโรคต้องไปตรวจรักษา

(2) ให้มีบทบัญญัติให้สถานบริการต้องส่งสตรีที่ทำงานอยู่ในสถาน

บริการไปตรวจรักษา

⁴ นิเทศสาร ๑, ฉบับพิเศษ, หน้า 24

(3) ให้มีบทบัญญัติให้บุคคลทั่วไปต้องไปตรวจในโอกาสต่าง ๆ เช่น ก่อนแต่งงาน เมื่อมีครรภ์ เป็นต้น

3.2 ควรจัดให้มีการศึกษาและโฆษณาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกัน และรักษาการโรคให้มากขึ้นโดยเฉพาะในเมืองหาคีใหญ่-สงขลา คณะแพทยศาสตร์ และโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ ควรจะมีบทบาทในเรื่องนี้ด้วย

3.3 ควรมีการควบคุมร้านจำหน่าย ไม้ให้จำหน่ายยาประเภทนี้แก่ผู้ป่วย โดยไม่มีคำสั่งแพทย์โดยกวดขัน เพื่อป้องกันผู้ป่วยไปซื้อยารับประทานเอง ซึ่งจะไม่หายขาดและยังแพร่ไปอีกด้วย

3.4 ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะต้องให้ความร่วมมือในการบังคับให้เจ้าของสำนักโสเภณีหรือสถานบริการที่มีสตรีบางประเภทปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของศูนย์กามโรค เช่น จะต้องนำสตรีบางประเภทไปตรวจทุก 7 วัน เป็นต้น โดยให้ถือว่าการป้องกันและปราบปรามการโรคเป็นนโยบายที่สำคัญ

4. ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มหรือสมาคมเพื่อนหญิงในลักษณะสมาคม เพื่อการสงเคราะห์ช่วยเหลือ โดยเป็นกลุ่มหรือสมาคมของสตรีบางประเภทเอง มีวัตถุประสงค์

- ช่วยเหลือเมื่อเวลาเดือดร้อน
- ขจัดการเอาโรคเอาเปรียบจากเจ้าของสำนัก
- แยกแยะข่าวสาร
- ให้การศึกษา
- จัดส่งกลับภูมิลำเนาเดิมเมื่อสตรีต้องการ
- ติดตาม สอดส่องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่เมื่อเจ้าของสำนักมีการ ลอดวง กักขัง และทารุณหญิง

กลุ่มหรือสมาคมที่จะส่งเสริมให้จัดตั้งนี้ มีลักษณะเป็นองค์การช่วยตัวเอง เช่นเดียวกับกลุ่มของหญิงบาร์ซึ่งรวมกลุ่มกันเพื่อช่วยเหลือตนเองโดยรวมกันเพื่อที่จะปกป้องหรือป้องกันอิทธิพลของตนเองกับช่วยเป็นปากเสียงในปัญหาของพวกเขา และให้คำปรึกษา

แนะนำสมัครพรรคพวก กลุ่มหญิงบาร์นี้เรียกตัวเองว่า "กลุ่มป้องกันสิทธิของหญิงบาร์ไทย" ซึ่งประกอบด้วยหญิงบาร์และผู้อำนวยการ (expert) ที่จะให้คำปรึกษาแนะนำด้านสุขภาพ การฝึกอบรมอาชีพ และสิทธิทางกฎหมาย⁵

5. ส่งเสริมให้หน่วยงานเอกชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีบทบาทในการ

- ทหาวิธีป้องกันมิให้สตรีย้ายเงินมาค้าประเวณี
 - ช่วยเหลือและสงเคราะห์ เช่น ช่วยส่งกลับภูมิลำเนาเดิม
 - จัดการหลอกลวง การบังคับขู่เข็ญ
 - เผยแพร่ข่าวสารและให้การศึกษา
 - ติดตาม สอดส่องพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่และผู้กระทำผิดกฎหมาย
- ความจริงหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือและให้การศึกษา

ปัญหาโสเภณีมีอยู่มากมาย อาทิเช่น⁶

- กลุ่มเพื่อนหญิง
- ชมรมชาวเหนือ
- ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก
- บ้านทานตะวัน
- โครงการสตรีศึกษา สถาบันวิจัยสังคม จุฬาฯ
- สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี
- สมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์แห่งประเทศไทย
- กองสตรีคริสเตียน
- สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน

ส่วนทางรัฐบาลได้แก่

- กองสัมาอาชีวะสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์ ซึ่งมีสถานสงเคราะห์

⁵ Bangkok Post, March 8, 1984, p.1

⁶ นิตยสาร Q, ฉบับพิเศษ, หน้า 24

อยู่ในสังกัด 3 แห่งคือ สถานสงเคราะห์หญิงบ้านปากเกร็ด สถานสงเคราะห์หญิงบ้านเกร็ด
ตระการ และสถานสงเคราะห์หญิงบ้านนาวิสัยส์ทำหน้าที่ให้การบำบัดรักษาโรค อบรม
ฟื้นฟูและปรับสภาพจิตใจด้วยการอบรมทางศีลธรรมและความประพฤติ ให้การศึกษาระดับ
ประถมศึกษาและฝึกอาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพสุจริตเลี้ยงตนเอง

- ศูนย์สงเคราะห์และฝึกอาชีพสตรีภาคเหนือ เป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่
สังกัดกองสัมมาอาชีวะสงเคราะห์ ทำหน้าที่ป้องกันปัญหาต้นเหตุมิให้หญิงต้องถูกล่อลวงใน
ทางเสื่อมศีลธรรม และประกอบอาชีพในสถานบริการโดยการดำเนินการงานฝึกอาชีพให้กับ
เด็กอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 35 ปี และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ในช่วงระหว่าง
เข้ารับการฝึกอบรม

จะเห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสตรีบางประเภทและการค้าประเวณีก็มี
อยู่มากมายทั้งของเอกชนและของรัฐบาล แต่จะทำอย่างไรจึงจะให้องค์กรต่าง ๆ ที่มีอยู่
แล้วนี้ไ้ทำหน้าที่อย่างกว้างขวางและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในเรื่องนี้รัฐบาลจำเป็นต้อง
ให้ความสำคัญและส่งเสริมสนับสนุนองค์กรเหล่านี้อย่างจริงจัง

6. ต้องมีมาตรการอันเหมาะสมในการยกฐานะทางเศรษฐกิจในชนบทให้คิ
ขึ้นทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อยับยั้งการย้ายถิ่นให้ลดน้อยลง ดังที่กล่าวมาแล้วตั้งแต่
ต้นว่า มูลเหตุที่แท้จริงของการย้ายถิ่นของสตรีเพื่อค้าประเวณีคือ ความยากจนในชนบท
ซึ่งจากการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่แล้ว ๆ มา ก็เป็นที่ประจักษ์แล้ว
ว่ายังมีข้อบกพร่องที่ผลจากการพัฒนายังไม่ถูกต้องไปถึงชนบท เกษตรกรในชนบทยังยากจน
อยู่โดยทั่วไป แม้แต่โครงการ กสช. จากรายงานผลการวิจัยเรื่อง "การย้ายถิ่นและ
โครงการสร้างงานในชนบทในภาคเหนือของประเทศไทย" ของลือชัย จุลาสัยและคณะ
ก็ปรากฏว่า "โครงการ กสช. สามารถเพิ่มการจ้างงานระยะสั้นและรายได้ที่เป็นตัวเงิน
ได้มากกว่า แต่ไม่สามารถยับยั้งการย้ายถิ่นได้"⁷ เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลจะต้องหามาตรการ

⁷ สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (บรรณาธิการ), เรื่องเดิม, หน้า 92

และแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาชนบทที่ยากไร้ ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ให้ได้ผลอย่างจริงจัง จึงจะสามารถยับยั้งการย้ายถิ่นของสตรีในชนบทได้

สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการท่องเที่ยว นั้น รัฐไม่ควรจะส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยใช้สตรีบางประเภทเป็นส่วนหนึ่งในการโฆษณาหรือชักจูง น่าจะมีการโฆษณาเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและศิลปวัฒนธรรมของชาติให้มากขึ้น เพื่อที่จะได้ลบคำกล่าวอ้างที่ว่าประเทศไทยเป็นดินแดนของสตรีบางประเภท เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวรัฐบาลควรสนับสนุนนโยบายและดำเนินการเกี่ยวกับ 4 ส. คือ สุข สนุก สะดวก สบาย กล่าวคือ ในด้านให้ความสุขแก่นักท่องเที่ยวท่องเที่ยวท่องเที่ยวเป็นการตั้งแต่การให้ความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินเงินทอง โดยจัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองนับตั้งแต่เข้ามาจนกระทั่งออกไป ตลอดจนจะต้องมีแหล่งท่องเที่ยวที่เพียงพอและคุ้มกับที่เขาตั้งใจเดินทางมา การอำนวยความสะดวกในเรื่องการเดินทางเข้าประเทศ และในระหว่างที่ท่องเที่ยวอยู่ในประเทศ เช่น อำนวยความสะดวกในเรื่องการคมนาคม การขนส่ง การยานคานตรวจคนเข้าเมืองและด่านศุลกากร เป็นต้น ส่วนด้านความสบายนั้น ก็จัดในเรื่องที่พักเช่น โรงแรมต้องมีเพียงพอ ค่าที่พักไม่แพงเกินไปนัก ที่พักสะดวกสบายรวมทั้งอาหารการกิน เป็นต้น